

И така, въпреки всички неблагоприятия от страна на немския печат, въпреки предсказанието, им, че то ще трае до пладне, гаданието им не се сбъдна. Всеки му е известно, че Д-то се закрепил и пушна такива дълбоки корени, които мъчно изхвалят.

След като Д-то цела година и половина бързо крачеше, закрепваше и успеха му взимаше широк простор, намериха се и недоволници, а това е нещо обикновено в такъв случай; почнаха да се явяват критици . . . някои крайно русофили се почувствуваха, колкото изненадани, от основаването на това Д-во, толкова и оскърбени. В тайно заседание те решили на всяка цена да преземат управлението на Д-то на следното годишно събрание, като за целта почнаха преждевременно да пускат всевъзможни устни интриги и вършат агитации против основателите като по този начин подбият авторитета им.

Така, за председателя Илия Куртев се говореше, че той е бил отчаен стамболист, отколкото русофил и че такъв човек не можел да бъде на чело на едно Д-во, което паралелно отива с руските интереси.

За останалите членове главно от настоятелството също се пускаха нска и друга интрижка какво че те биле също неизвестни и че за да имало Д-то успехи тежест требвало да се изберат лица обществени крайно русофили и вжобще познати в Русия.

Известно беше, че целия шум, който недоволниците проявиха се касаше главно за премахването на председателя Илия Куртев и така той требваше да излезе от настоятелството, въпреки неговата воля. Никакви други обществени причини, негома си припомня за гдето така настойчиво се искаше неговото отделяне от Д-вото.

Обаче, в общото годишно събрание, което стана на 29 април 1901 год., въпреки агитациите, и протестите на недоволниците, Куртев пак бице избран за член от бюрото.

И така второто настоятелство на Д-вото се състоеше от:

Председ. Ив. Ев. Гешев

Подпред. Илия Куртев

СЪВЕТНИЦИ:

Полковник Радко Димитров

П. Мусевич Бориков

Иван Вазов

Д. Яблански

Иеромонах Иосиф

Я. Митрошинов

П. Танев